

mærkningerne i Bilag I, Sp. 1793 anført, er det vel af Domstolene antaget, at Udkomst til Gæstgiveri i Byerne giver Ret til Beværtning af Byens Folt, men Bevillingerne til Gæstgiveri paa Landet give ifølge gammel og fast Praksis ikke en tilsvarende Ret for Landets Bedkommende, hvor Tilladelsen til Oprettelse eller Vibeholdelse af Beværtningssnæringerne oftest udelukkende skyldes Hensynet til de rejsende og vejfarende, vilde det være forbunden med stor Betænkelighed at give Gæstgiverne Ret til at beværte Egnens Beboere; det maa befrygtes, at man herved vilde gøre et Skridt i modsat Retning af det, som Forslaget ellers tager Sigte paa. Naar Gæstgiveri opretholdes som en særlig Art af Beværtningssnæring, synes det heldigst ogsaa i Byerne at indskrænke Besøjsfjelsen til Betjening af rejsende, saaledes dog at de nuværende Næringsbrugere beholde den videre Ret, som de hidtil have været i Besiddelse af, jfr. midlertidig Bestemmelse § 39.

Gæstgivere og Værtshusholdere, som efter Lovens Strafftræden erhverve Udkomst, ere ikke berettigede til at udstænke Brændevin, Vin eller skattepligtigt Øl, medmindre Udkomsten udtrykkelig giver Ret dertil.

Til § 4.

Som af Kommissionen foreslaaet har man tillagt Bæverterne Ret til Erhvervelse af Udkomst paa Bageri- og Bognmandssnæring.

Naar Beværtningssnæring er forbunden med Ret til Udstænkning af Brændevin, Vin og skattepligtigt Øl, bør den kunne forenes med den i § 17 ommeldte Udkomst, der giver Ret til Forhandling af disse Drikkevarer; saadan Forening er efter den nu gældende Lovgivning tilladt for Gæstgiveren, og er for Værtshusholderens Bedkommende en naturlig Følge af, at den ham ifølge hans Næringsadkomst som saadan hidtil tilkommende Ret til Salg ud af Huset af Brændevin og skattepligtigt Øl bortfalder.

Man har ikke troet, at Kronæringen paa Landet kan undvære Afgangen til Forening med Købmands- og Høkerhandel, og det foreslaas derfor, at saadan Forening fremdeles skal være tilladt, selvsølgelig under Sagtagelse af Lovgivningens Bestemmelser om, at Handel ikke maa drives inden for en vis Afstand fra Købstæderne.

Til § 6.

I denne Paragraf, som omhandler den Beværtning, der kan udøves uden Udkomst, er det med Hensyn til den under c. nævnte Gæstgiverivirksomhed i Hjem, der i vel-

gørende Djemed ere stiftede for rejsende Haandværksvende og Sømænd m. v. udtrykkelig udtalt, at der sammesteds ikke maa finde Udstænkning Sted af Brændevin, Vin eller skattepligtigt Øl. Da lignende Forbehold ikke er taget for Beværtning i Pensionater og ved slutet Bord eller for den under a. og b. nævnte Beværtning for Arbejdere i Fabrikker og for Medlemmer af selskabelige Foreninger, vil saadan Beværtning kunne omfatte Udstænkning af Brændevin m. v.

Med Hensyn til denne Bestemmelse, der afviger fra det oprindelige Forslag, Bilag I. § 8 Sp. 1779, henvises til Kommissionens Betænkning, Bilag II. § 13 Sp. 1817—20 og Sp. 1811, hvor Kommissionen særlig fra Raader at forbyde Udstænkning i Forbindelse med Beværtning for Arbejdere i Fabrikker og lignende Arbejdssteder. Beværtning for Medlemmer af en selskabelig Forening, udøvet i Foreningens egne Lokaler og af en af Foreningen antagen Vært, omhandlede Kommissionen i sit Forslags. Afnit om Beværtning uden Udstækningsret, hvorved altsaa forudsættes, at Udstænkning er udelukket. Dette Forslag, der stemmer med § 8 i Bilag I, har man imidlertid fundet Betænkelighed ved at fastholde paa Grund af den mislige Stilling, det vilde medføre for talrige bestaaende Foreninger, hvis Værter ikke have Udkomst, og som næppe ville kunne undvære Udstænkning i Forbindelse med Bespisning af Medlemmerne. Saafremt nemlig Afgangen til at erhverve Udkomst til Beværtning med Udstænkning i paagældende By er standset eller indskrænket ved vedtægtsmæssige Bestemmelser, jfr. § 11, vilde Foreningerne være udsatte for at maatte op-høre med deres Beværtningsevirkomhed eller dog at maatte fortsætte den med mindre kvalificerede Personer som Værter.

Til § 10.

Bevilling til Beværtning med Ret til Udstænkning af Brændevin, Vin og skattepligtigt Øl kan efter nærværende Forslag meddeles saavel Kvinder som Mænd.

Enken eller den Hustru, hvis Mand er borttrømt, har ikke den hende i Næringsforhold ellers tilkommende Ret til at fortsætte Mandens Næringsdrift, men er henvist til selv at erhverve fornøden Udkomst.

II. Handel med Brændevin og Vin.

Til § 17.

Man har ment, at den, der erhverver særlig Udkomst til Handel med Brændevin